

ارزیابی صحت تریاژ پرستاران در بخش اورژانس بیمارستان شهید باهنر کرمان: یک مطالعه مقطعی

فاطمه بردیسری^۱، معصومه ناظمی‌رفیع^۲، امین صابری‌نیا^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: تریاژ، فرایند ارزیابی و طبقه‌بندی بیماران به منظور بهبود مدیریت و ارائه خدمات است. یک سیستم تریاژ خوب باید قادر به شناسایی دقیق بیمارانی باشد که نیاز به مراقبت فوری پزشکی دارند. شاخص شدت اضطرار (Emergency severity index) (ESI) در حال حاضر پرکاربردترین روش برای تریاژ و یک سیستم تریاژ معتبر است. هدف از این مطالعه، بررسی توانایی پرستاران بخش اورژانس در تریاژ صحیح بیماران با استفاده از ESI بود.

روش‌ها: مطالعه مقطعی حاضر، بر روی ۲۷۲ بیمار مراجعه‌کننده به اورژانس بیمارستان شهید باهنر کرمان در تیرماه ۱۴۰۱ می‌باشد. تریاژ بیماران که توسط پرستاران اورژانس انجام شده بود با تریاژ تین شده توسط پزشکان مقایسه شد. ضریب کاپا بین دو گروه (پرستاران و پزشکان) برای تعیین توافق، مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها: تریاژ برای ۷۲/۱ درصد از ۲۷۲ بیمار به درست شناسایی شد، در حالی که ۱۳/۶ درصد تریاژ سبک و ۱۴/۳ درصد تریاژ سنگین شده بودند. اولویت تنها برای ۵۶/۶ درصد بیماران دقیق بود و به ۱/۱ درصد از بیماران، اولویت کمتری اختصاص داده شده بود. سطح توافق بین دو گروه، که با ضریب کاپا اندازه‌گیری شد برابر با ۶۰/۵ درصد بود.

نتیجه‌گیری: در این مطالعه توافق تریاژ به دست آمده در حد متوسط بود. با این حال فرایند تریاژ بیشتر از اینکه خطناک باشد، ناکارآمد بود. برنامه‌های آموزشی طولانی‌مدت برای افزایش دقت تریاژ توصیه می‌شود.

واژگان کلیدی: پرستار؛ پزشک؛ تریاژ؛ دقت؛ فوریت

ارجاع: بردیسری فاطمه، ناظمی‌رفیع معصومه، صابری‌نیا امین. ارزیابی صحت تریاژ پرستاران در بخش اورژانس بیمارستان شهید باهنر کرمان: یک مطالعه مقطعی. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۴۰۳؛ ۴۲ (۷۵۴): ۲۹-۳۴

پنج سطحی است که بیماران را در پنج گروه از ۱ تا ۵ (بیشترین تا کمترین فوریت) طبقه‌بندی می‌کند. طبقه‌بندی در ESI بر اساس شدت و نیاز به منابع است (۴). تاکنون چهار نسخه از این سیستم اجرا شده (۵). ESI یک سیستم قابل اعتماد است که بیماران را اولویت‌بندی و روند درمان آن‌ها را برای دسترسی بهتر به خدمات پزشکی دنبال می‌کند (۶). این سیستم در مقایسه با تریاژ سه سطحی قابل اعتمادتر بوده و در استفاده از منابع انسانی، مالی و زمانی موفق تر است (۷).

مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار در تریاژ بیماران، دانش، تجربه، ویژگی‌های شخصی، محیط کار و حجم کاری پرستاران است (۸). بنابراین، مطالعات متعددی به بررسی نقش دانش و تجربه پرستاران در

مقدمه

با توجه به افزایش نرخ پذیرش در بخش اورژانس، وجود ابزارهای دقیق برای طبقه‌بندی بیماران بر اساس شدت اضطرار ضروری است (۱). سیستم تریاژ یک روش مؤثر برای اولویت‌بندی مراقبت‌های پزشکی برای بیماران در اورژانس است (۲). یک سیستم تریاژ قابل اعتماد باید بتواند بیمارانی که نیاز به مراقبت‌های اورژانسی دارند را دقیقاً شناسایی و آن‌ها را به سمت تشخیص و درمان سریع هدایت کند. یک تریاژ نادرست می‌تواند منجر به افزایش استفاده از منابع، تأخیر در درمان، نارضایتی بیمار و پیامدهای منفی شود (۳).

شاخص شدت اضطرار (Emergency severity index) ESI که توسط ووئز و ایتل در سال ۱۹۹۹ ایجاد شد، یک سیستم تریاژ

- ۱- رزیدنت، گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران
- ۲- استادیار، گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران
- ۳- دانشیار، گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

نویسنده‌ی مسؤول: معصومه ناظمی‌رفیع: استادیار، گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی کرمان، کرمان، ایران

Email: m.nazemi@kmu.ac.ir

پس از تریاژ اولیه توسط پرستاران، سوابق پزشکی بیماران توسط پزشکان اورژانس بررسی و برای هر رکورد یک سطح تریاژ (تریاژ پرشک) در نظر گرفته شد. بنابراین، پرستاران و پزشکان، به طور جداگانه، بیماران را بدون اطلاع از نتایج یکدیگر، تریاژ کردند. مشخصات دموگرافیک (جنس، سن) و نتایج تریاژ ثبت شد.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۲۵ (IBM, Copration, Armonk, NY) استفاده شد. تجزیه و تحلیل توصیفی شامل میانگین \pm انحراف معیار و فراوانی (درصد) بود. برای مقایسه داده‌های کیفی و کمی به ترتیب از Chi-Square و ANOVA و برای ارزیابی رابطه‌ی بین تریاژ پرستار و پزشک از شاخص کاپا (Kappa) استفاده شد. شاخص کاپا برای مقادیر کمتر از $0/2$ ضعیف، برای مقادیر بین $0/2$ و $0/4$ منصفانه، برای مقادیر بین $0/4$ تا $0/6$ متوسط، برای مقادیر بین $0/6$ تا $0/8$ خوب و برای مقادیر بیشتر از $0/8$ عالی در نظر گرفته شد (۱۳). مقدار P کمتر از $0/05$ نشان‌دهنده‌ی معنی دار بودن آماری نتایج بود.

تمام الزامات اخلاقی (IR.KMU.AH.REC.1401.142) در این مطالعه برآورده و اطمینان حاصل شده است که اطلاعات بیماران محروم‌نه نگه داشته می‌شود.

یافته‌ها

اکثر بیماران (۶۱ درصد) مردان را تشکیل می‌دادند. میانگین سنی بیماران $۳۵/۵$ سال با انحراف معیار $۱۶/۸$ سال بود. از ۲۷۲ بیمار، ۱۹۶ بیمار ($72/1$ درصد) به درستی تریاژ شدند، در حالی که ۷۶ بیمار ($13/6$ درصد) تریاژ سبک و ۳۹ بیمار ($14/3$ درصد) تریاژ سنگین شدند. جدول ۱، تریاژ دو گروه (پرستاران و پزشکان) را باهم مقایسه می‌کند. بین تریاژ انجام شده توسط پرستاران و پزشکان تفاوت معنی دار ($P < 0/001$) مشاهده شد و توافق بین تریاژ دو گروه متوجه بود ($K = 0/605$). (۱۴).

اولویت‌بندی بیماران پرداخته‌اند (۹). اگر پرستار اورژانس، اصول تریاژ را هنگام طبقه‌بندی بیماران رعایت نکند، ممکن است اشتباہی مانند تریاژ سبک یا سنگین رخ دهد (۱۰). در این بین، تریاژ سبک خطرناک‌تر و به این معنی است که منابع به اندازه‌ی کافی اختصاص داده نشده یا نیازهای بیمار در مرکز ترومما تشخیص داده نشده است (۱۱). بیمارستان شهید باهنر یک مرکز ارجاعی ترومما وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کرمان است، و بنابراین تریاژ دقیق در اورژانس این بیمارستان ضروری می‌باشد. برای این مطالعه، سیستم تریاژ ESI اجرا شده توسط پرستاران اورژانس بیمارستان شهید باهنر کرمان در تیرماه ۱۴۰۱ 1401 مورد بررسی قرار گرفت. هدف از این مطالعه، ارزیابی دقت پرستاران اورژانس در تریاژ صحیح بیماران با استفاده از ESI و تعیین تعداد بیماران تحت تریاژ سبک یا سنگین بود.

روش‌ها

این مطالعه‌ی مقطعی گاذشته‌نگر، بر روی 272 بیمار مراجعه‌کننده به اورژانس بیمارستان شهید باهنر در تیرماه ۱۴۰۱ انجام شد. حجم نمونه ($n = 11$) بر اساس سطح اطمینان 90 درصد ($\alpha = 0/01$ ، $d = 0/05$) حجم نمونه حداقل ($P = 0/5$) و خطای قابل قبول درصد ($d = 0/05$) محاسبه شد (۱۲). بیماران بستری در اورژانس بیمارستان شهید باهنر طی تیرماه ۱۴۰۱ وارد مطالعه شدند و محدودیتی از لحاظ سن و جنس وجود نداشت. بیماران با سوابق ناقص از مطالعه خارج شدند. همچنین بیمارانی که به دلیل احتمال بیماری‌های عفونی نیاز به ایزوله شدن داشتند، در نظر گرفته نشدند.

قبل از شروع مطالعه، جلسه‌ی آموزشی غیررسمی کوتاه (با استفاده از اسلایدهای پاورپوینت به مدت نیم ساعت) برای تجدید دانش پرستاران اورژانس برگزار شد. پرستاران حداقل مدرک تحصیلی لیسانس پرستاری و حداقل 5 سال سابقه‌ی کار در اورژانس را داشتند. تریاژ پزشک نیز بر اساس نظر متخصص طب اورژانس انجام شد.

جدول ۱. توافق بین دو گروه در سطوح مختلف تریاژ ESI

پزشک							پرستار			
جمع	۵	سطح ۵	۴	سطح ۴	۳	سطح ۳	۲	سطح ۲	۱	سطح ۱ (۱۰۰)
۶	۶ (۱۰۰)	سطح ۱ (درصد)
۳۹	.	.	.	۶ (۱۵/۴)	۳۲ (۸۲/۱)	۱ (۲/۶)	۳۲ (۸۲/۱)	۱ (۲/۶)	۳۲ (۸۲/۱)	سطح ۲ (درصد)
۱۱۱	.	۶ (۵/۴)	۷۹ (۷۱/۲)	۷۹ (۷۱/۲)	۲۶ (۲۳/۴)	۰	۰	۰	۰	سطح ۳ (درصد)
۱۰۸	۲۵ (۲۳/۱)	۷۱ (۶۵/۷)	۱۲ (۱۱/۱)	۱۲ (۱۱/۱)	۰	۰	۰	۰	۰	سطح ۴ (درصد)
۸	۸ (۱۰۰)	سطح ۵ (درصد)
۲۷۲	۳۳	۷۷	۹۷	۹۷	۵۸	۷	۷	۷	۷	مجموع

ESI: Emergency severity index

جدول ۲. تأثیر مشخصات پرستاران بر صحبت تریاژ

P	سنگین	صحيح	سبک	متغیر
٠/٠٤٥°	٢٣ (١١/٦)	١٤٥ (٧٢/٨)	٣١ (١٥/٦)	تحصیلات (درصد)
	١٦ (٢١/٩)	٥١ (٦٩/٩)	٦ (٨/٢)	لیسانس
				فوق لیسانس
				سابقه کار (درصد)
٠/١٤٨	١٠ (١٢/٨)	٦٢ (٧٩/٥)	٦ (٧/٧)	کمتر از ١٠ سال
	٢٩ (١٤/٩)	١٣٤ (٦٩/١)	٣١ (١٦)	بیشتر از ١٠ سال

مقدار P بر اساس آزمون Chi-Square

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که تریاژ پزشکان و پرستاران، توافق متوسطی باهم داشتند. بر اساس مطالعات انجام شده، توافق بین تریاژ پرستار و پزشک از متوسط تا عالی متغیر است. پیش‌بینی و همکاران، مقلالتی را در این زمینه مرور و میانگین ضربی توافق بین پزشکان و پرستاران را ٠/٧٥٦ ٠/برآورد کردند که به معنای توافق اساسی است (١٤). ضربی توافق در این مطالعه کمی کمتر از این مقدار میانگین بود. برخی از مطالعات قبلی نیز توافق متوسطی را بین تریاژ پزشکان و پرستاران نشان دادند (١٥).

رحمانی و همکاران، که توافق متوسطی را به دست آورده‌اند (K = ٠/٤٦٢)، توصیه کردند که افزایش دانش می‌تواند دقت تریاژ توسط پرستاران اورژانس را بهبود بخشد (١٥). در مطالعه‌ای که در آن توافق تریاژ خوبی بین پرستاران و پزشکان به دست آمده بود (K = ٠/٧٨٠)، همه‌ی پرستاران، آموزش رسمی در زمینه‌ی ESI نسخه چهار دریافت کرده بودند (١٦). به طور مشابه، در مطالعات دیگر، تریاژ کودکان توسط پرستاران آموزش دیده، با تریاژ انجام شده توسط پزشکان اورژانس اطفال، مطابقت خوبی داشت (K = ٠/٩٢٠، ٠/٨٢٠، ٠/١٧).

٥ پرستار شرکت‌کننده در این تحقیق، همگی زن، متاهل و دارای محدوده‌ی سنی ٢٩ تا ٤١ سال بودند. از میان ٢ پرستار دارای سابقه کار کمتر از ١٠ و بیشتر از ٥ سال و ٣ پرستار دارای سابقه کار ١٠ سال و بیشتر بودند. مدرک تحصیلی تنها یکی از پرستاران فوق لیسانس بود. برای پرستارانی که کمتر از ١٠ سال سابقه کار داشتند، تطبیق تریاژ ٧٩/٥ درصد بود در حالیکه این مقدار برای پرستاران با سابقه کار بالای ١٠ سال ٦٩/١ درصد بود. با این وجود سابقه کار، تأثیر معنی داری بر دقت تریاژ نداشت (P = ٠/١٤٨) (جدول ٢). همچنین تطبیق تریاژ برای پرستاران دارای مدرک تحصیلی لیسانس برابر ٧٢/٨ درصد بود در حالیکه همین مقدار برای پرستار با مدرک تحصیلی فوق لیسانس ٦٩/٩ درصد محاسبه شد. با توجه به اینکه این تفاوت معنی دار بود، پرستاران با مدرک تحصیلی لیسانس دقت تریاژ بهتری داشتند. با این حال، مقدار P = ٠/٠٤٥ نشان‌دهنده‌ی تأثیر آماری ضعیف پارامتر تحصیلات است (جدول ٢). برای ٥٦/٦ درصد بیماران سطح تریاژ با فوریت مطابقت داشت (مجموع قطر در جدول ٣)، در حالی که ٣٣/٣ درصد از بیماران فوریت بالاتر و ٧/١ درصد از بیماران فوریت کمتر دریافت کردند (جدول ٣). یک توافق متوسط بین فوریت و سطح تریاژ مشاهده شد (با توجه به P = ٠/٤١٨ در جدول ٣).

جدول ٣. توافق بین فوریت و سطح تریاژ (درصد از کل)

جمع (درصد)	دسته‌بندی تریاژ پزشک					ضرورت
	٥	٤	٣	٢	١	
٤/٤	٠/٠	٠/٠	١/١	١/١	٢/٢	بلافاصله
٢٧/٩	٠/٠	١/٨	١١/٨	١٣/٩	٠/٤	در عرض ١٠ دقیقه
٤٣/٤	٣/٧	١١/٠	٢٢/٤	٦/٣	٠/٠	در عرض ٣٠ دقیقه
٢١/٧	٥/٨	١٥/٥	٠/٤	٠/٠	٠/٠	در عرض ٦٠ دقیقه
٢/٦	٢/٦	٠/٠	٠/٠	٠/٠	٠/٠	در عرض ١٢٠ دقیقه
١٠٠	١٢/١	٢٨/٣	٣٥/٧	٢١/٣	٢/٦	جمع (درصد)

Kappa = ٠/٤١٨

۳۹/۹ درصد از بیماران اولویت‌بندی درستی در نظر گرفتند و به ۱۲ درصد از بیماران اولویت پایین‌تر اختصاص داده شد (۲۵). این موضوع (یعنی اختلاف کم $10/4$ با 12 درصد) نشان می‌دهد که عدم دقت، باعث تریاژ ناکارآمد به جای تریاژ پرخطر می‌شود.

در این مطالعه تجربه و سابقه‌ی کار، تأثیر معنی‌داری بر دقت تریاژ پرستاران نداشت. اگرچه در برخی مطالعات، سابقه‌ی کار به عنوان یک فاکتور تأثیرگذار بر دقت تریاژ پرستاران در نظر گرفته شده است (۲۶)، برخی از مطالعات این پارامتر را تأثیرگذار نمی‌دانند. ووژر و همکاران در یک مطالعه نشان دادند که تجربه به تهایی منجر به بهبود تصمیم‌گیری در تریاژ نمی‌شود (۲۷). به طور مشابه در تحقیق دیلی و استدن، تطابق مناسبی بین پرستاران با تجربه‌ی تریاژ متفاوت یافت شد (۲۸). تأثیر درجه تحصیلی بر دقت تریاژ، بستگی به سطح مقایسه‌ی درجه تحصیلی دارد. برای مثال، در مقایسه بین کارشناسی و کاردانی پرستاری، این فاکتور بر تصمیم‌گیری تریاژ مؤثر است (۲۹). در حالی که، مقایسه بین کارشناسی و کارشناسی ارشد پرستاری نشان داد که سطح تحصیلات بر دقت تریاژ تأثیرگذار نیست (۳۰).

این مطالعه چندین محدودیت دارد که می‌تواند بر خروجی آن تأثیر بگذارد. آموزش کوتاه‌مدت و عدم استمرار آن، جزء محدودیت‌های این مطالعه بود. محدودیت اساسی دیگر، عدم دسترسی پزشک به محیط با استفاده از مديا (صوت و تصویر) و تصمیم‌گیری تنها بر اساس سوابق ثبت شده انجام شد. عدم ایجاد گروه مرجع (از اساتید و متخصصان طب اورژانس) و ارزیابی نکردن تریاژ پزشکان نیز این تحقیق را محدود کرده است.

نتیجه‌گیری

این مطالعه نشان داد که توافق متوسطی در سطح تریاژ بین پرستاران و پزشکان وجود دارد. اگرچه هر شکلی از آموزش می‌تواند دقت تریاژ را افزایش دهد، اما آموزش رسمی و طولانی‌مدت، برای تصمیم‌گیری مناسب در تریاژ مورد نیاز است. نتایج این مطالعه نشان داد که تریاژ با دقت پایین، بیشتر ناکارآمد است تا اینکه پرخطر باشد.

تشکر و قدردانی

این مقاله با کد ۴۰۱۰۰۴۴۹ در دانشگاه علوم پزشکی کرمان به تصویب رسید. بدین‌وسیله نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از کارکنان اورژانس بیمارستان شهید باهنر کرمان به خاطر کمک در تحقیقات، تشکر کنند.

مطالعات نشان داده‌اند که دانش، عامل مهمی در بهبود تصمیم‌گیری در تریاژ است ولی تجربه‌ی افراد، رابطه‌ی معنی‌داری با تصمیم‌گیری در تریاژ ندارد و به نظر می‌رسد دقت تریاژ بیشتر به داشت بستگی دارد تا تجربه (۱۹). اگرچه آموزش، عامل مهمی در بهبود دقت تریاژ است، با این حال، آموزش طولانی مدت از آموزش کوتاه‌مدت تأثیر بیشتری دارد (۲). در مطالعه‌ای توسط هینسون و همکاران، که بالاترین دقت را بین سایر مطالعات به دست آورد، دوره‌ی آموزشی بیش از دو سال بود و پرستاران تریاژ، آموزش رسمی، امتحانات ESI و جلسات آموزشی سالانه را گذراندند (۲۰). اگرچه آموزش طولانی مدت مؤثرter است، اما این بدان معنا نیست که آموزش کوتاه‌مدت تأثیر کمی دارد. در مطالعه‌ی قبرزه‌ی و همکاران، یک کارگاه دو روزه‌ی آموزشی، توافق تریاژ بین پرستاران تریاژ و تکنسین‌های فوریت‌های پزشکی را از ضعیف ($K = 0/2$) به متوسط ($K = 0/62$) افزایش داد (۲۱). با این حال، محتوا، ساختار و مرتبی یک برنامه‌ی آموزشی، مهمتر از خود برنامه است (۲). برای مثال، برنامه‌ی درسی استاندارد یا برنامه‌های شبیه‌سازی، دقت تریاژ را بیش از سایر برنامه‌های آموزشی در تریاژ کودکان بهبود بخشید (۲۲). همچنین نشان داده شده است که جلسات آموزشی برای تجدید دانش، نسبت به آموزش‌های دریافت شده قبلی تأثیر بیشتری بر بهبود دقت تریاژ دارد (۲۳). همانند روش‌های کلاسیک آموزش، مانند جزووهای و پاورپوینت (۲۳)، روش‌های مدرن مانند بازی‌های ویدیویی تریاژ و واقعیت مجازی (۲۴) نیز می‌توانند دقت را بهبود بخشند.

در مطالعه‌ی ما، میانگین زمان فوریت در کل یا در هر سطح ESI با توجه به استاندارد TSA (مقیاس تریاژ استرالیا) قابل قبول بود (داده‌ها نشان داده نشده است). اما این پارامتر نمی‌تواند همبستگی بین فوریت و ESI را اندازه‌گیری کند. جدول ۳ این رابطه را نشان می‌دهد و همبستگی متوسط است ($K = 0/418$). اگرچه، اولویت و سطوح ESI به خوبی مطابقت نداشتند، با این حال، تنها به $7/1$ درصد از بیماران اولویت کمتری اختصاص داده شد. بنابراین خطای تریاژ در این مطالعه بیشتر ناکارآمد بود تا اینکه پرخطر باشد.

بیماران، پرستاران و پزشکان در مورد مفهوم فوریت و اولویت نظرات متفاوتی دارند. بر اساس مطالعه‌ی گورانسون و همکاران، پرستاران با توانایی تریاژ با دقت بالا به $75/2$ درصد از بیماران اولویت درست را اختصاص دادند ($56/6$ درصد در مطالعه‌ما)، و تنها $10/4$ درصد از بیماران اولویت کمتری دریافت کردند. نتایج آن‌ها نشان داد که پرستاران با توانایی تریاژ با دقت پایین تنها برای

References

1. Javidi S, Movahedi M, Honarmand A, Mirafzal A. Emergency severity index triage in Iran: A comparison between age groups in a trauma center. *Adv Emerg Nurs J* 2023; 45(2): 145-53.
2. Tam HL, Chung SF, Lou CK. A review of triage accuracy and future direction. *BMC Emerg Med* 2018; 18(1): 1-7.
3. Bazyar J, Farrokhi M, Salari A, Safarpour H, Khankeh HR. Accuracy of triage systems in disasters and mass casualty incidents; a systematic review. *Arch Acad Emerg Med* 2022; 10(1): e32.
4. Wuerz RC, Milne LW, Eitel DR, Travers D, Gilboy N. Reliability and validity of a new five-level triage instrument. *Acad Emerg Med* 2000; 7(3): 236-42.
5. Tanabe P, Gilboy N, Travers DA. Emergency severity index version 4: Clarifying common questions. *J Emerg Nurs* 2007; 33(2): 182-5.
6. Tanabe P, Gimbel R, Yarnold PR, Kyriacou DN, Adams JG. Reliability and validity of scores on the emergency severity index version 3. *Acad Emerg Med* 2004; 11(1): 59-65.
7. McHugh M, Tanabe P, McClelland M, Khare RK. More patients are triaged using the Emergency Severity Index than any other triage acuity system in the United States. *Acad Emerg Med* 2012; 19(1): 106-9.
8. Fekonja Z, Kmetec S, Fekonja U, Mlinar Reljić N, Pajnkihar M, Strnad M. Factors contributing to patient safety during triage process in the emergency department: A systematic review. *J Clin Nurs* 2023; 32(17-18): 5461-77.
9. AlMarzoq AM. Emergency department nurses' knowledge regarding triage. *Int J Nurs* 2020; 7(2): 29-44.
10. Ouellet S, Galliani MC, Gélinas C, Fontaine G, Archambault P, Mercier É, et al. Strategies to improve the quality of nurse triage in emergency departments: A realist review protocol. *Nurs Open* 2023; 10(5): 2770-9.
11. Warriner Z, Bernard AC. Geriatric trauma: Triage guidelines. *Curr Trauma Reports* 2020; 6(4): 125-32.
12. Naing L, Nordin RB, Abdul Rahman H, Naing YT. Sample size calculation for prevalence studies using Scalex and ScalaR calculators. *BMC Med Res Methodol* 2022; 22(1): 209.
13. McHugh ML. Interrater reliability: the kappa statistic. *Biochem Medica (Zagreb)* 2012; 22(3): 276-82.
14. Pishbin E, Ebrahimi M, Mirhaghi A. Do physicians and nurses agree on triage levels in the emergency department? A meta-analysis. *Notfall und Rettungsmedizin* 2019; 22(7): 379-85.
15. Rahmani F, Sepehri Majd P, Ebrahimi Bakhtavar H, Rahmani F. Evaluating the accuracy of emergency nurses in correct triage using emergency severity index triage in Sina hospital of Tabriz: a cross-sectional analysis. *J Emerg Pract Trauma* 2018; 4(1): 9-13.
16. Green NA, Durani Y, Brecher D, Depiero A, Loiselle J, Attia M. Emergency severity index version 4: A valid and reliable tool in pediatric emergency department triage. *Pediatr Emerg Care* 2012; 28(8): 753-7.
17. Durani Y, Brecher D, Walmsley D, Attia MW, Loiselle JM. The emergency severity index version 4: Reliability in pediatric patients. *Pediatr Emerg Care* 2009; 25(8): 504-7.
18. Jafari-Rouhi AH, Sardashti S, Taghizadieh A, Soleimanpour H, Barzegar M. The Emergency Severity Index, version 4, for pediatric triage: A reliability study in Tabriz Children's Hospital, Tabriz, Iran. *Int J Emerg Med* 2013; 6(1): 36.
19. Considine J, Botti M, Thomas S. Do knowledge and experience have specific roles in triage Decision-making? *Acad Emerg Med* 2007; 14(8): 722-6.
20. Hinson JS, Martinez DA, Schmitz PSK, Toerper M, Radu D, Scheulen J, et al. Accuracy of emergency department triage using the Emergency Severity Index and independent predictors of under-triage and over-triage in Brazil: a retrospective cohort analysis. *Int J Emerg Med* 2018; 11(1): 3.
21. Ghanbarzehi N, Balouchi A, Sabzvari S, Darban F, Khayat NH. Effect of triage training on concordance of triage level between triage nurses and emergency medical technicians. *J Clin Diagnostic Res* 2016; 10(5): IC05-7.
22. Recznik CT, Simko LM. Pediatric triage education: An integrative literature review. *J Emerg Nurs* 2018; 44(6): 605-613.e9.
23. Brosinski CM, Riddell AJ, Valdez S. Improving triage accuracy: A staff development approach. *Clin Nurse Spec* 2017; 31(3): 145-8.
24. Jarvis S, De Freitas S. Evaluation of an immersive learning program to support triage training. In: Proceedings of the 2009 Conference in Games and Virtual Worlds for Serious Applications, VS-GAMES 2009; [2009 Mar 23-24]; Coventry, UK. p. 117-22.
25. Göransson KE, Ehrenberg A, Marklund B, Ehnfors M. Emergency department triage: Is there a link between nurses' personal characteristics and accuracy in triage decisions? *Accid Emerg Nurs* 2006; 14(2): 83-8.
26. Chen SS, Chen JC, Ng CJ, Chen PL, Lee PH, Chang WY. Factors that influence the accuracy of triage nurses' judgement in emergency departments. *Emerg Med J* 2010; 27(6): 451-5.
27. Wuerz R, Fernandes CMB, Alarcon J. Inconsistency of emergency department triage. *Emergency Department Operations Research Working Group. Ann Emerg Med* 1998; 32(4): 431-5.
28. Dilley S, Standen P. Victorian nurses demonstrate concordance in the application of the National Triage Scale. *Emerg Med* 1998; 10(1): 12-8.
29. Ali Rahmanto, Loeki Enggar Fitri, Ika Setyo Rini. Analysis of nurse personal factors of triage decision-making in emergency installation at the University of Muhammadiyah Malang Hospital. *Indian J Forensic Med Toxicol* 2021; 15(4): 994-1002.
30. Lee E, Kim EK. Factors influencing triage nurses' Korean triage and acuity scale performance ability. *J Korean Clin Nurs Res* 2018; 24(1): 94-102.

Assessing the Accuracy of Nurse Triage in Emergency Department of Shahid Bahonar Hospital of Kerman: A Cross-Sectional Study

Fatemeh Bardsiri¹✉, Masoomeh Rafi-Nazemi²✉, Amin Saberinia³✉

Original Article

Abstract

Background: Triage is the process of assessing and categorizing patients to improve management and service delivery. A reliable triage system should be capable of accurately identifying patients who require immediate medical attention. The emergency severity index (ESI) is currently the most widely used method for triage, and it is a validated triage system. This study aimed to assess the ability of emergency department nurses to triage patients utilizing ESI.

Methods: A cross-sectional study was conducted on 272 patients who were referred to the emergency department (ED) of Shahid Bahonar Hospital of Kerman in July 2022. The triage of the patients was performed by emergency nurses, and the results were compared with those determined by physicians. Cohen's kappa coefficient was evaluated between the two groups (nurses and physicians) to determine the inter-rater agreement.

Findings: The triage group was correctly identified for 72.1% (196) of the 272 patients, while 13.6% (37) were under-triaged and 14.3% (39) were over-triaged. The priority was accurate for only 56.6% of patients, and 7.1% of patients received a lower priority. The agreement level between the two groups was 60.5% (95% CI: 0.532-0.677) measured by the kappa coefficient.

Conclusion: In this study, the agreement that was found in terms of patients' triage was average. Although the triage was more inefficient than risky, long-term training programs are highly recommended for enhancing the accuracy of the triage.

Keywords: Accuracy; Nurses; Physicians; Triage; Urgency

Citation: Bardsiri F, Rafi-Nazemi M, Saberinia A. Assessing the Accuracy of Nurse Triage in Emergency Department of Shahid Bahonar Hospital of Kerman: A Cross-Sectional Study. J Isfahan Med Sch 2024; 42(754): 29-34.

1- Resident, Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran
2- Assistant Professor, Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

3- Associate Professor, Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

Corresponding Author: Masoomeh Rafi-Nazemi, Assistant Professor, Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran; Email: m.nazemi@kmu.ac.ir